

P. Buzogány Árpád

Szétpukkant az ég melege

Nagy darabokban hull az este,
a kert fái közt szürkesség
vastagszik, homály nő ághegyig,
hogyan aztán manócskák fessék

gyorsan az ég alját is széles
ecsetekkel sápadt, szürke
foltosra. Később már fekete
folt lesz a patakok tükre,

mert dombok mögé hullt rég a nap,
tisztá és hűvös lett az ég,
melege úgy szétpukkant, mint egy
kőre ejtett cserépfazék.

Fejünk fölött csillag téblábol

Leesett a nap az égről,
visszapriccolt sugarából
valamennyit még az égre,
aztán megszürcült a távol,
fejünk felett, felhők között
vacsoracsillag téblábol.

Nincs madárszó, sűrű a csend,
hallom, kerítés tövében
sündisznó szöszmötöl és a
szelek is alusznak régen,
kutya láncá halkan zördül,
hold kél, mint egy régi képen,

erdő mögül kapaszkodik,
rácsöpög patak vizére,
toronytetőn folyik végig,
csillog a csatorna széle.
Tücsök hangol, éjszakai
zenekarunk csöpp vezére.

Elfogyott a füst a kémény
tetejéről, gyöngyvirágok
illatoznak az udvaron,
tavak fölött vadlúd gágog.
Ki ringatja esténként az
egész elfáradt világot?

Péterffy Gyöngyi

Megválthat

Fut az idő
fut a szán

csak a képzelet tisztán

Eszkendők fordulóján
érezzük mily súlytalan
vitte el a súlyosat

csak a parázslók tisztán

Nem is vagy a helyeden
keresed a helyedet
azt a kiszorítottat
mit a világ békén hagy

csak a szeretet tisztán

Kuporgatott lángodat
viszi a szél az idő
megválthat a Teremtő

Beke Sándor

Indulok Veled magamban

A találkozásig
az egyik legszebb szó:
Indulok.

Az indul cselekvést kifejező ige,
melynek kezdeményezője
Te vagy;
az ok,
a mozgást és a találkozást
előidéző főnév.
Én vagyok.
Ezt a szót
eredményezi most az ige
és a főnév találkozása:
Indulok...

Indulok — hozzád...
Indulok — feléd...
Indulok — érted...

Indulok magamban Veled,
indulok veled magamban,
magamban Veled indulok,
magamban indulok Veled.

Elfogyasztottam a reggeli
pirított kenyeret,
s már ott vagyok, hogy
— indulok,
elzártam a vízcsapot a konyhában, s
— indulok,
bezártam az ajtót a lépcsőházban s
— indulok,
de nehogy kifújja a szél a függönyt,
becsuktam az ablakot és
— indulok,

megyek feléd,
kopog,
kopog a cipőm a járdán...

Már rég elindultam,
már rég megyek hozzád,
igaz,
nincs pár perce,
de régnek tűnik
az idő arcán —

Ha megérkeztem,
új nap kezdődik Veled,
semmihez sem fog hasonlítani
ez az öröm,
mert egyedi,
mert egyszerű,
mégis a legnagyobb
beteljesülést ígéri,
mert két tiszta lélek kapcsa...

Indulok...

Elküldted sms-ben,
én olvasom mobilomon
az üzeneted.
Ennyi: *INDULOK*.

2006–2016
